

bonæ fidei, et stricti juris, nulla indistincte sit obligatio metu contracta. Vide *verb.* Metus, num. 35.

Non omnis metus restitutionem in integrum de jure Romano concedit, sed qualis. Vide num. 34 ad 39.

Hoc autem concurrente metu non solum actio ad repetendum id quod metu extortum est, sed et exceptio ad declinandam obligationem conceditur, num. 40.

Contra quos detur hæc actio, num. 41 et seqq.

MILES (V, 645).

Milites quid possint, et debeant facere vel non ratione belli. Vide *verb.* Bellum, num. 1.

Milites a quibus recipere possint sacramenta, et præcipue matrimonium. Vide *verb.* Capellanus militum.

Alia multa valde notabilia. Vide *verb.* Miles, num. 3 ad 26.

Miles prædiarius ubi sepeliri debeat, num. 27. Militum stationes non præbent justam causam dispensandi populum ab observantia quadragesimali, num. 28.

Sanctus Gregorius Magnus scripsit contra prohibitionem factam militibus Mauriti imperatoris amplectendi vitam monasticam, num. 28.

De milite et re militari indicantur alia, num. 29.

MILITIA (V, 647).

De militia sancti Georgii martyris, sancti Januari hospitalis, sancti Joannis Hierosolymitani, et sanctorum Mauriti et Lazari varia proferuntur. Vide *verb.* Militia, num. 1 et seqq. per totum.

MIMI.

Vide *verb.* Infamis, num. 11, et *verb.* Irregularitas, art. 1, num. 12.

MINISTER SACRAMENTORUM (V, 649).

Minister sacramentorum novæ legis quis sit, et esse possit. Vide *verb.* Minister sacramentorum, num. 1 ad 6.

Qualis intentio requiratur in ministro sacramentorum. Vide *verb.* Intentio, num. 14 ad 45.

Ad valide conficiendum sacramentum qualis attentio requiratur, num. 8 et 9.

Attentio quæ, et quotuplex. Vide *verb.* Attentio.

Minister distractus in conficiendis sacramentis quomodo peccet, num. 11.

Ministri in mortali existentes dum sacramenta conficiunt vel ministrant, quomodo peccent, et an valida sint sacramenta ministrata vel confecta, num. 12 ad 24.

Parochus sacramentum matrimonii administrans in statu lethali culpæ censendus est graviter peccare, num. 22.

Ministri sacri, qui sacramenta jam confecta in mortali ministrant, vel applicant, an et quomodo peccent, num. 25.

Sub censura ponitur quædam propositio, num. 59 ad 69.

Minister dignior an possit plus gratiæ causare, num. 26.

Minister an, et quando possit ministrare sacramenta vel indigno, vel peccatori, vel incapaci, num. 27 ad 34.

An, et in quo casu liceat petere, vel recipere sacramenta a ministro indigno, vel excommunicato, num. 35 ad 40. Ad num. 38 auctoris vide correctionem, in nota.

In sacramentorum administratione, vel confectio an liceat simulare, num. 41, 42 et 45.

In sacramentorum administratione, quæ sententia sit sequenda, num. 44 et 45.

Minister quomodo peccare possit circa materiam,

formam, et intentionem in sacramentis administrandis, num. 46 ad 50.

Minister sive ex officio sit pastor, vel non, a quo jure, et in quo periculo teneatur sacramenta ministrare, num. 51 ad 54.

An licite baptizari possit infans per ejusdem in flumen, vel puteum projectionem, num. 55 ad 58.

MINOR, MINORENNIS.

Vide *verb.* Ætas, Beneficia, Contractus, Emptio, Venditio, Filius, Restitutio in integrum.

MINORITÆ (V, 671).

Minoritarum custodiæ Terræ Sanctæ, eorumque guardianorum auctoritas, et indulta a sancta sede concessa. Vide *verb.* Minoritæ, num. 1 et seqq.

Debent addere nomen sancti Francisci ad Confiteor, num. 15. Dantur decreta pro recollectione, num. 14 et seqq.

MIRACULUM (V, 675).

Miraculum unde dictum, quid sit, et quid ad ejus essentiam requiratur. Vide *verb.* Miraculum, n. 1 ad 8.

Miraculorum triplex genus assignatur, et explicatur, n. 9 ad 14.

Miraculum per quid differat a gratia; et ista quid sit, n. 15 et 16.

Quid in dubio an sanitas recuperata sit per miraculum, aut gratiam, n. 17.

Miracula quomodo dicantur in sacra Scriptura, n. 18 ad 21.

Miracula, prodigia, et portenta quomodo inter se differant, ac conveniant, n. 22 ad 27.

Miracula a quibus patrari possunt, vel non, n. 28 ad 35.

Virtutes, signa, et prodigia Antichristi erunt spuria, apparentia, et mendacia, n. 36.

Miraculorum examen a quibus, et quomodo faciendum, n. 37 ad 40.

Miracula alicujus mortui cum opinione sanctitatis, sed nondum beatificati, an, et de cujus licentia imprimenda, vel publicanda sint, n. 41, 42 et 45.

Afferunt celeberrimum miraculum, n. 44.

Alia. Vide *verb.* Cultus sanctorum.

MISSA.

MISSA PROUT EST SACRIFICIUM, QUOAD EJUS EFFECTUS ET FRUCTUS.

Missa prout ad præsens attinet, explicatur. Vide *verb.* Missa prout est sacrificium, art. 1, num. 1, 2 et 3.

Effectus sacrificii missæ triplex assignatur et explicatur, num. 4 ad 7.

Fructus sacrificii missæ triplex assignatur et explicatur, num. 8 ad 11.

Fructus sacrificii alius est ex opere operantis, et alius ex opere operato; et uterque unde proveniat, num. 12 et 15.

Fructus sacrificii missæ an sit infinitus, n. 14, 15 et 16, et in not. ad num. 16 auctoris.

Quædam observatione digna ad articuli complementum in tyronum gratiam indicantur, n. 17, 18 et 19.

Alia. Vide *verb.* Sacrificium.

MISSA QUOAD APPLICATIONEM ET REDUCTIONEM, SATISFACTIONEM ET ELEEMOSYNAM.

Circa missarum celebrationem afferuntur ad litteram decretum sacre congregationis Concilii confirmatum ab Urbano VIII et Innocentio XII. Vide *verb.* Missa, art. 2, n. 1 et 2.

Non potest recipi stipendium pro applicatione fructus personalis, et afferuntur ad id sacre congregationis Concilii decretum cum propositione damnata ab Alexandro VIII, n. 3, 4 et 5.

Non potest recipi stipendium pro pluribus sacrificiis, et unum solum offerri; neque missa satisfieri potest duplici obligationi, applicando uni fructus satisfactorium, et alteri impetratorium. Vide *verb.* Missa, n. 6, 7 et 8.

Non potest missa anticipate celebrari, et applicari pro eo qui primo stipendium dederit, n. 9.

Applicatio missæ facta a religioso subdito prævalet applicationi factæ a superiore, n. 10.

Vivens probabiliter invalide applicat animabus purgatorii omnes missas pro se defuncto applicandas, n. 11.

Generales et episcopi quid possint, vel non circa reductionem, et satisfactionem missarum, n. 12 ad 15.

Facientes celebrare ab aliis missas minori elemosyna, quam ipsi receperint, quas pœnas incurrant, n. 16, et *verb.* Eleemosyna, n. 64.

Indulta, quæ ab apostolica sede fuerunt concessa pro moderandis missarum oneribus, non suffragantur ad reducenda onera per contractum suscepta, num. 17.

Quomodo intelligi debeant verba illa: *dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere*, a sacra congregatione posita ad xi decretum de celebratione missarum, num. 18.

Pro quaque missa manuali quæ minor elemosyna tradi possit, Vide *verb.* Eleemosyna, num. 61.

Reductio missarum an, et quando sit admittenda, n. 19 ad 22, et n. 65 ad 67.

An, et quando admittatur compensatio missarum quæ ultra debitum sunt celebratæ cum missis deinceps celebrandis, num. 23.

Quamvis census in aliis veniant in appellatione immobilium, non sic tamen quando pecunia investienda est in stabilibus pro celebratione missarum, num. 24 et seqq.

An deficientibus fructibus assignatis pro missis cesset obligatio celebrandi, n. 51 ad 56.

Et ita an diminutis fructibus, diminuendum quoque sit onus missarum, et quid debeant in casu executor simplex, et legatarius, n. 57 ad 59.

An in diminutione missarum requiratur auctoritas sedis apostolicæ, n. 60 ad 67.

Quando auctis fructibus legatis pro missis augeri quoque debeat numerus missarum, n. 68.

Obligatio celebrandi num sit distincta ab obligatione applicandi, n. 69 ad 71.

Si testator plura imposuit onera missarum, et quoad aliqua tantum demandavit applicationem, quid sentiendum; et afferuntur dispositio Benedicti XIV, n. 72 et 75.

MISSA QUOAD OBLIGATIONEM, QUAM HABENT EAM APPLICANDI, PAROCHI, ET BENEFICIATI.

Parochi an teneantur jure divino missas pro populo applicare juxta reddituum pinguedinem ac tenuitatem; et redditus pingues ac tenues explicantur; et ad rem afferuntur omnino attendenda novissima dispositio Benedicti XIV. Vide *verb.* Missa, art. 3, num. 1 ad 14.

Beneficiatus, seu capellanus, an et quando teneatur missam applicare pro beneficii fundatore, num. 15 ad 17.

Capellanus obligatus ad missam quotidianam an teneatur per se, vel per alium quotidie celebrare, n. 18.

Alia circa beneficiatum, vel capellanum, quando vacare possit, vel non, a celebratione, num. 19 ad 26.

An obligatus facere celebrare missas, si ad id data elemosyna postea dubitet, vel sciat non celebratas teneatur iterum, etc., n. 27.

An sicuti in ecclesiis cathedralibus et collegiatis, ita et in ecclesiis communitatis applicanda sit mis-

sa conventualis pro benefactoribus, num. 44 ad 52.

Cætera quoad missas conventuales et parochiales pro populo et benefactoribus vide num. 28 ad 42.

MISSA QUOAD LOCUM, IN QUO POSSIT, VEL NON POSSIT CELEBRARI.

Missa in quibus locis ordinarie celebrari debeat, et in quo casu celebrari possit extra loca sacra. Vide *verb.* Missa, art. 4, num. 1 ad 5.

Corrigitur auctor, num. 4 in not.

An missa celebrari possit super navibus in mari, vel flumine, num. 6 ad 9.

Episcopi, et majores prælati quamvis cardinales an possint celebrare, aut celebrandi facultatem concedere in locis non sacris, num. 10 et 11, et *verb.* Oratorium, num. 70.

Regulares an possint celebrare in altari portatili, vel habere oratoria extra conventum, et in ipsis celebrare, num. 12 et 13, et *verb.* Oratorium, num. 72.

Non celebrans missas in loco designato ex pacto, vel testamento, an peccet, ac teneatur iterum celebrare, n. 14, 15 et 16.

Sed ad n. 16 auctoris, vide in not.

Missarum onera relicta in determinato loco an, et de cujus licentia transferri possint, et an satisfieri possint per exteros, ubi commode possunt per sacerdotes ejusdem ecclesiæ, num. 17 ad 20, et art. 12, n. 61.

Missæ relicte a testatore in determinata ecclesia regularium, num celebrari debeant ab ipsis regularibus an ad arbitrium hæredum, num. 21, 22 et 23.

Sed vide ad n. 21 auctoris correctionem, n. 63 et seqq.

Regulares an possint ad celebrandum in suis ecclesiis admittere sacerdotes sæculares contra prohibitionem ordinarii, n. 24 et 25.

Qui possint, vel non, missas celebrare in ecclesiis monialium, n. 26, 27 et 28.

Missa non est celebranda in ecclesia polluta, neque in loco interdicto, vel ubi sepultus est paganus, aut excommunicatus vitandus, n. 29 ad 34.

Capitulum nequit celebrare in ecclesiis regularium, ipsis renuentibus, n. 35.

Alia ad rem, n. 36 ad 50.

Capellanus, qui missam celebrare non valet in loco a testatore designato, an celebrare alibi teneatur, n. 51 ad 53.

An obligatio celebrandi missam quotidianam in ecclesia regularium sequatur ipsos si se transferant ad aliam ecclesiam, n. 54 et 55.

Unde quæritur etiam, num capellania erecta in ecclesiis regularium transferatur ad aliam ecclesiam, quando regulares ecclesiam mutant, n. 56 et 57.

An disponente testatore, quod missa celebraretur in altari devotæ alicujus imaginis, possit in alia ecclesia celebrari; si ii, quibus est commissa celebratio, ad aliam ecclesiam se transferant, num. 58 et 59.

MISSA QUOAD TEMPUS, QUO POTEST, VEL NON POTEST CELEBRARI.

Tempus ordinarium missas celebrandi quale sit, et quale in terris infidelium, et quæ sint privilegia ad hoc regularibus concessa. Vide *verb.* Missa, art. 5, num. 1 ad 7.

Sacerdos quot missas eadem die possit celebrare et innuitur quid possit, vel non, circa tres missas diei Nativitatis Domini, et quales casus sufficiant, vel non, ad plures missas eadem die celebrandas assignantur, n. 8 ad 28, et n. 80 ad 91.

An sacerdos plus una die celebrans missas fiat irregularis, n. 11.

Ad num. 23 auctoris, vide in not.

Feria quinta in Cœna Domini celebrari nequit missa in ecclesiis in quibus non asservatur sanctissimum Sacramentum. Vide *verb.* Missa, num. 29.

Regulares quo tempore possint in suis ecclesiis missas celebrare, vel campanas pulsare; et quid ad rem possit episcopus decreto synodali statuere, num. 30 ad 34.

Quid de illis, qui differunt, vel anticipant missarum celebrationem, n. 35 ad 45.

Ad num. 37 auctor explicatur decretum sacre congregationis Rituum ab Urbano VIII approbatum, a quo iubetur, illum qui suscipit onus celebrandi missas certum esse debere ut intra modicum tempus possit omnibus satisfacere, n. 71 ad 78.

Plura adducuntur circa missam Nativitatis Domini, num. 46 ad 61.

Alia ad rem. Vide num. 62 ad 70, ubi varia de iterandis missis sub eadem die et de missa præsantificatorum agitur.

MISSA A QUO POSSIT CELEBRARI, VEL NON, ET IN QUO IDIOMATE.

Solus sacerdos rite ordinatus potest missam celebrare. Vide *verb.* Missa, art. 6, num. 1.

Non ordinatus audeat celebrare, quibus pœnis subiciatur, et similis casus affertur, num. 2, 3 et 4.

Ad missas celebrandas admittendi non sunt sacerdotes vagi, ignari, publicè criminosi, neque exteri sine litteris dimissoriis, aut contra ordinarii prohibitionem, num. 5 ad 8.

Missa in quo idiomate celebrari possit, ac debeat, num. 9, 10 et 11.

Vide cætera de eo qui sacerdos non est ordinatus, missam celebrante, num. 12 ad 17.

Singularia referuntur ad puniendum crimen illius qui non ordinatus sacerdos missam celebrat, num. 18 ad 25.

An quis sedens ob crurium debilitatem, vel omnino cæcus, missam ex apostolicæ sedis indulto celebrare possit; afferuntur de hac re pontificum epistolæ, et præsertim Benedicti XIV, num. 24.

Morbo paralytico laborans an ex indulto, nec etiam cum assistentia alterius sacerdotis missam celebrare valeat; et ad hoc affertur decretum sacre congregationis Concilii, num. 25.

MISSA PRO QUIBUS POSSIT CELEBRARI, ET PRO QUIBUS NON.

Missæ sacrificium pro quibus offerri possit. Vide *verb.* Missa, art. 7, num. 1 ad 6.

Missa offerri nequit pro defunctis hæreticis, et infidelibus, nec pro Christianis certo damnatis, nec pro mortuis excommunicatis, num. 7 ad 10, et n. 18 ad 20.

Missa an, et quomodo offerri possit pro mortuis excommunicatis vitandis, sive non toleratis, et non vitandis, num. 11 ad 14.

Missæ sacrificium an, et quomodo offerri possit pro sanctis, num. 15 et 16.

Non liceat anticipare ante mortem celebrare, vel celebrari facere missas de *Requiem* pro suffragio animæ suæ, num. 21.

De missa bene moriendi, num. 17.

MISSA QUOAD EAM CELEBRANTIS OBLIGATIONEM.

In missæ sacrificio quid a celebrante sive Latino, sive Græco, offerri debeat, et quomodo. Vide *verb.* Missa, art. 8, num. 1 ad 6.

Celebrans ad quid teneatur in ordine ad celebrationem missæ, et pro quibus in ipsa orare debeat, num. 7 ad 15.

De calcamentis in accessu ad altare, num. 14.

Non licet missam inchoatam intermittere, præter casum urgentis necessitatis, cuius rei exempla traduntur; et agitur de sacerdote, qui incepta missa

recordatur se a jure impeditum esse, num. 41 ad 46.

Quoad defectus, si contingant in celebratione missæ, quid statuendum ex rubrica; et varii afferuntur casus, num. 45 ad 55.

Sacerdoti, cœpta missa, an altari recedere liceat, relicto alio ut reliqua suppleat, num. 56.

Sacerdotes, curam animarum non habentes, ad quid circa missæ celebrationem teneantur, n. 57.

Missam quotidie celebrare an melius sit quam ab ea abstinere, num. 58 et 59.

An aqua vino jam consecrato misceri possit, n. 47 ad 50.

MISSA QUOAD VETITA IN EJUS CELEBRATIONE.

An liceat missam celebrare capite velato; et quis concedere possit licentiam sic celebrandi. Vide *verb.* Missa, art. 9, num. 2 et 3.

Alia, quæ in missa vetita esse censentur, num. 4 ad 22.

An possit sacerdos sine ministro missam celebrare si sit aliqua celebrandi necessitas, num. 23 ad 25.

An in casu necessitatis liceat uti ministerio mulieris, num. 26.

Et num filius illegitimus in necessitate possit patri celebranti ministrare, num. 27.

MISSA QUOAD REQUISITA PRO EJUS CELEBRATIONE.

Requiritur in primis altare; et quomodo ornatum esse debeat. Vide *verb.* Missa, art. 10, num. 1 ad 6.

Alia, quæ requiruntur, num. 7 ad 15.

Quoad altaris consecrationem, et vestes sacerdotales, vide num. 16 ad 24.

Sacerdos omitendo aliquid ex iis, quæ ritum celebrationis spectant, an graviter peccet, et an nihilominus consecret, num. 25.

Circa quantitatem panis et vini consecrandam, an determinari debeat ad validitatem consecrationis, num. 26.

MISSA QUOAD REQUISITA IN CELEBRANTE PRO VALIDA, ET LICITA EJUS CELEBRATIONE.

Ad valide et licite celebrandum requiritur, quod celebrans sit rite ordinatus sacerdos, quod habeat intentionem conficiendi sacramentum, quod sit in gratia, et quod sit jejunos jejuniis naturali. Vide *verb.* Missa, art. 11, num. 1 ad 7.

Assignantur aliquæ causæ, ob quas potest licite celebrare etiam non jejunos jejuniis naturali, num. 8 ad 28.

Quid sit jejunium naturale, et quando frangatur vel non, num. 29 ad 48.

An sacerdos, qui non jejunos celebrat, sit suspectus de fide, ita ut possit contra eum procedere sacre Inquisitionis tribunal, num. 49 ad 55.

MISSA QUOAD RITUS OBSERVANDOS IN IPSA CELEBRANDA.

Missa an semper concordare debeat cum officio, et quid sit in casu a celebrantibus observandum. Vide *verb.* Missa, art. 12, num. 1 ad 6.

Ad num. 1 auctoris vide animadversa, et notata num. 122 ad 127.

Missa celebrari potest de quolibet sancto canonizato, licet nondum relato in martyrolegio; et in quibus ecclesiis celebrari possit de solum beatis, num. 7 et 8.

Missa sub quo ritu celebrari possit de dedicatione ecclesiarum, ac de patrono, et titulari earumdem, num. 9 ad 13.

Missa, et festa quo ritu celebranda in ecclesiis ubi asservantur sanctorum reliquiæ, num. 14 ad 16.

Missa sancti Rochi ubi celebrari possit, num. 18.

Episcopi regulares juxta quem ritum celebrare

debeant, et quid de illis, qui gaudent privilegio suæ religionis. Vide *verb.* Missa, num. 19 et 20.

In missis de beatis quando sit dicendum Symbolum, num. 20.

Nemo potest excedere limites verbales indultorum sedis apostolicæ super beatificationibus, num. 21.

Alia plura ad rem assignantur, num. 22.

Missæ in quibus solus sacerdos communicat non reprehendantur, et missam celebrantes non tenentur sacram Eucharistiam omnibus petentibus infra ipsam actionem ministrare, num. 90.

Missa celebrari nequit a sacerdote Latino ritibus Græcis nec vice versa. Agitur etiam de aliis, quæ Missam Græcorum concernunt, et Italo Græcorum, num. 95, 94.

Ad episcopos pertinet præscribere ea quæ observanda et evitanda sunt in celebratione, num. 91.

In missarum celebratione crucifixi imago super altari retineri debet, num. 92.

Antiphona communicatio cantari debet immediate post *Agnus Dei* eodem tempore, quo celebrans sacram communionem sumit, nisi fiat communicatio populi, num. 101.

Differentia inter missam cantatam, et missam solemnem, num. 102, 105.

Cætera de missis cantatis. Vide num. 104 ad 109.

Alia circa missæ celebrationem. Vide num. 110 ad 121.

DE OBSERVANDIS IN MISSIS VOTIVIS.

Missa unde dicatur votiva, quando liceat, et quibus diebus private celebrari possit vel non. Vide *verb.* Missa, art. 15, num. 1 ad 4.

Votivæ solemnes pro qua causa, quibus diebus, et sub quo ritu celebrari possint, num. 5 ad 11; et *verb.* Eucharistia, in fine.

Alia in missis votivis observanda referuntur, n. 12 ad 36.

Missæ votivæ an dici possint de beatis nondum canonizatis, num. 37, 38 et 39.

An missæ assignatæ certis diebus, aut festivitibus possint in aliis diebus tanquam votivæ celebrari, num. 40 et seqq.

DE OBSERVANDIS PRO MISSIS DE REQUIEM.

Missæ de *Requiem*, sint privatæ, vel solemnes quibus diebus celebrari possint. Vide *verb.* Missa, art. 14, num. 1 ad 4.

Anniversaria de *Requiem*, aut de tertio, septimo et tricesimo die in quibus festis celebrari possint, num. 5 et 6.

Missa de *Requiem*, in quo festo cantari possit, statim ac habeatur noticia de obitu alicujus personæ, num. 7.

Missæ de festo celebratæ pro animabus defunctorum an eodem modo eis prosint ac si celebrarentur de *Requiem*, et ad rem adducuntur constitutiones, num. 8 ad 14.

Alia ad rem, num. 15 ad 23; et *verb.* Eucharistia, num. 27.

Triginta missæ sancti Gregorii unde ortum habuerint et ob quam causam in devotionem, et praxim fidei devenerint et alia circa easdem, num. 24 ad 31.

De missis, quas vocant *divi Gregorii*. Vide num. 91.

Cætera, eaque plura de missis defunctorum. Vide num. 54 ad 90.

In missis defunctorum nequeunt pulsari organa, etc., num. 52, et *verb.* Musica, num. 20.

Pax quare non detur in missa defunctorum, n. 53.

MISSA QUOAD VARIA DECRETA, ET EDICTA PERTINENTIA AD CELEBRATIONEM MISSARUM, EARUMQUE ADIMPLEMENTUM.

Adducuntur varia decreta et edicta ad rem spe-

ctantia. Vide *verb.* Missa, art. 15, num. 1 ad 14.

MISSA A QUIBUS, ET QUIBUS IN LOCIS AUDIRI POSSIT ET DEBEAT.

Ad missam audiendam qui teneantur, et quomodo, et assignantur qui sint legitime impediti, et qui excusentur, vel non. Vide *verb.* Missa, art. 16, num. 1 ad 8.

Fideles in quibus ecclesiis, vel oratoriis regularium possint missam audire, et præcepto satisfacere, num. 9 ad 15.

Satisfacere præcepto audientes missam in oratoriis, seu capellis cardinalium et episcoporum, vel in oratoriis de episcopi licentia erectis, dummodo a via publica pateat cunctis accessus, num. 14 et 15.

Ad num. 15 auctoris, vide in not.

Audientes missam in oratoriis privatis, qui possint vel non præcepto satisfacere, num. 16, 17 et 18.

Familiares, seu famuli indultarii quando possint vel non satisfacere præcepto audiendo sacrum in prædictis privatis oratoriis, num. 19 ad 26.

In oratorio privato unica missa singulis diebus celebrari potest, num. 27.

Qui sint familiares in casu, et qui veniant, vel non appellatione familiæ, num. 28, 29 et 50.

Adde quæ notantur ad num. 30 auctor. in nota.

Alia ad rem. Vide num. 31 et *verb.* Oratorium.

MISSA QUOMODO DEBEAT AUDIRI, ET QUENAM REQUIRANTUR AD SATISFACIENDUM PRÆCEPTO EAM AUDIENDI.

Dantur salutaria monita in missæ auditione attendenda. Vide *verb.* Missa, art. 17, num. 1 ad 5.

Ad satisfaciendum præcepto de audienda missa, qualis intentio requiratur, ac sufficiat, num. 6 ad 12.

An etiam requiratur præsentia corporalis, et quæ, num. 13 ad 18.

Coactus, ebrius, dormiens, extra sensus raptus missam audiens an præcepto satisfaciatur, num. 19 et 20.

Ad satisfaciendum, qualis attentio requiratur et ista tum interna, tum externa quæ sit, num. 21, 22 et 25.

An, et quando satisfaciant præcepto, qui tempore missæ scribunt, legunt, confabulantur, conscientiam suam examinant, peccata confitentur, divinum officium recitant, sonant, canunt, aut elemosynam colligunt, num. 24 ad 32.

Varia ad rem traduntur ex Benedicto XIV, num. 35 ad 49.

MISSIONES, MISSIONARII (V, 927).

Missiones conceduntur pro regnis Bargao, et Bititia in Magno Thibet. Vide *verb.* Missiones, num. 1.

Quidam prohibitum missionariis Latinis, et quænam iidem curare debent apud Græcos, n. 2 ad 5.

De missionariis regnorum Madurensis, Maysurensis, et Carnatiensis, num. 6 ad 12.

Missionarii apostolici in Sinis, si mandatis non obtemperaverint, in Europa revocari jubentur sub pœna contra eorum superiores, num. 13.

Missionariis in regno Cocineliæ prohibetur exercitium jurisdictionis, aut facultatum extra districtus sibi assignatos, num. 14.

De utilitate sacrarum missionum, num. 15 ad 17.

Missionarii ab episcopis missi, tanquam visitationis pastoralis prænuntii, recipi debent a parochis, etiam regularibus in propriis ecclesiis et domibus, num. 18.

De missionis congregatione, num. 19 ad 25.

Missionariis a sancta sede datur privilegium celebrandi missam bis in uno die, in casu tamen necessitatis, num. 24.

Missionariis collegii Sancti Bartholomæi de Urbe quæ gratiæ, et privilegia sint concessa. Vide *verb.* Privilegium, art. 1, num. 31.

Missionarii an sacramenta sæcularibus ministrare possint. Vide *verb.* Missiones, *num.* 25, 26.
Quodnam sit missionariorum munus, *num.* 27 ad 30.

MITRA.

Mitræ pœna quid sit. Vide *verb.* Pœna, *art.* 2, *n.* 19.

MOLENDINUM, MOLITOR (V, 931).

Molendinum mensæ episcopalis non comprehenditur sub prohibitione facta à communitate populo de non adeundo nisi ad molendina communitatis. Vide *verb.* Molendinum, Molitor, *n.* 1.

Alia circa molendinum, et molituram ad exemptionem ecclesiasticorum, regularium et monialium spectantia, *n.* 2 ad 19, ubi plures sacræ congregationis immunitatum resolutiones afferuntur.

MOLLITIES.

Vide *verb.* Luxuria, *n.* 33.

MONACHUS (V, 933).

Unde monachi nomen, et varia monachorum genera, quæ exponuntur. Vide *verb.* Monachus, *num.* 1 ad 7.

Vitæ monasticæ progressus et regulæ, *num.* 8 ad 12.

Monachi a primæva institutione laici, et subinde sacerdotio initiati fuerunt, *num.* 13.

Quanta in reipublicam a monachis maneat utilitas, *num.* 14.

Instituta monastica quæ sint, et unde originem ducant, *num.* 15 ad 29.

Quoad alia, vide *verb.* Regulares, et *verb.* Ordines religiosi.

MONASTERIUM (V, 941).

Monasterii etymologia, synonyma, et varia forma. Vide *verb.* Monasterium, *num.* 1 ad 3.

In quibusdam monasteriis psalmodia perennis vigeat, *num.* 4.

Monasteria episcopis suberant, et quando ab eorum jurisdictione exempta, *num.* 5, 6.

Bonorum monasterialium partitio inter abbatem et monachos quo tempore inducta, *num.* 7.

Quæ fuerit monasteriorum conditio, antequam in unum corpus redigerentur, *num.* 8.

Capitulorum generalium origo, *num.* 9.

Cætera quoad monasteria quære ad *verb.* Conventus, Regulares.

MONETA, MONETARIUS (V, 943).

Moneta unde dicta. Vide *verb.* Moneta, Monetarius, *num.* 1.

Denarius, nummus, pecunia unde dicantur, et an confundantur cum moneta, *num.* 2, 3 et 4.

Monetæ valor duplex assignatur, et explicatur, *num.* 5.

Ad justitiam causæ monetæ tria requiruntur et assignantur, *num.* 6.

Monetas cudere quis possit, vel non, *n.* 7 et 8.

Principes vel magistratus an, et ob quas causas possunt immutare valorem monetarum, *num.* 9 ad 12.

Quando valor monetæ mutatur extrinsece, quomodo fieri debeat solutio, *n.* 13 ad 17.

Quando monetæ species certo numero solvendæ sunt in pactum deductæ, vel quando conventa est certa species monetarum, aut quantitas pecuniaria in obligationem deducitur nulla facta designatione speciei, quomodo in his casibus solutio fieri debeat, *n.* 18 ad 21.

Quid quando valor extrinsecus monetarum crescit in manu depositarii, tale augmentum ad quem spectet, *n.* 22.

Moneta pluris materiæ, quomodo mutari possit cum alia materiæ inferioris, *n.* 23.

Qui scientia privata sciunt monetam esse mi-

nuendam vel prohibendam, an possint ipsam expendere juxta præsentem valorem, *n.* 24 ad 26.

Quid de illis, qui monetam falsam scienter, vel ignoranter expendunt, *n.* 27.

Monetam falsam fabricantes, radentes, vel mii-nuentes veram, quibus pœnis subiciantur, *n.* 28.

Monetas, aureas, vel argenteas tondentes, adul-teratas scienter detinentes, quibus pœnis plectendi in ecclesiastico statu, et ad quem spectet harum causarum cognitio, *n.* 29 ad 32.

Monetarii gaudent immunitate ecclesiastica. Attendenda tamen est circa id novissima dispositio Benedicti XIII, quæ adducitur, *n.* 33 et 34.

Alia ad rem, *n.* 35 ad 50.

Quinam nocere debeat, creditorine an debitori mutatio monetæ inter diem contracti debiti ac solutionis, præsertim in mutuo, *n.* 52 et seqq.

MONIALES (V, 953).

QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT PUELLARUM EDUCATIONEM, NOVITIATUM ET PROFESSIONEM.

Puellæ educationis gratia recipi possunt in monasteriis monialium, et ad eas sic recipiendas requiruntur decem conditiones, in quibus assignandis ac explicandis plura ad rem obiter afferuntur. Vide *verb.* Moniales, *art.* 1, *n.* 1 ad 29.

Ad decem illas conditiones adde aliam, quæ adducitur, *n.* 141 et 142.

Quid si educanda velit matrimonium contrahere; et an sit validum ab ipso contractum ad crates monasterii coram parochio et testibus, etiamsi parochus sit alio prætextu vocatus, *n.* 30 ad 36.

Reprehenditur auctor, *n.* 36, *n.* 154 et 155.

Quales educandæ dimitti debeant a monasteriis, et quando, *n.* 37 ad 41.

Puellæ, quæ compleverunt annum vicesimum quintum an, ob quas causas, et de cujus licentia recipi possint educandæ in monasteriis monialium, *n.* 42 ad 45.

Mulieres nuptæ, viduæ aut famulæ, in quibus casibus, et de cujus licentia recipi, tolerari, ac introduci possint in monasteriis monialium, *n.* 46 ad 51.

Puella, vel vidua temere ingrediens ad suscipiendum habitum, et abbatissa recipiens in quas pœnas incidant, *n.* 52.

Cogentes puellas ad ingressum monasterii quomodo peccent, et quas censuras incurrant, *n.* 53, 54, 55.

Ordinationes ab ordinario directæ, vel ab ipso factæ pro monasteriis an servari debeant etiam in monasteriis subjectis regularibus, *n.* 56, 57 et 58.

Puellæ manentes in monasteriis exemptis an sint episcopo subjectæ, *n.* 59, et *n.* 143 ad 150, ubi exponuntur ea quæ ab affirmativo responso consequuntur.

Tales puellæ non gaudent privilegio fori, *n.* 151 ad 153.

Quid si aliqua educanda ægrotet, et velit testari, aut in monasterio exempto moriatur nulla electa sepultura, *n.* 60 ad 63, et *n.* 125 ad 128.

Innuitur quid sit agendum antequam puella ad habitum religionis recipiatur, *n.* 64 ad 75.

Quoad matrimonium puellarum educandarum, vide *verb.* Matrimonium.

Novitiæ omnes degere debent sub cura et regimine magistræ in habitatione particulari, *n.* 76.

Alia plura quoad novitias, *n.* 77 ad 100.

Cavendum esse monetur ab auctore, *n.* 84, et *n.* 156 et 157.

Professio monialium in cujus manu fieri debeat, *n.* 101, 102 et 103.

Episcopo, vel alio superiore jubente recipi novitiam ad professionem, an admitti debeat, contradicente majori parte monialium; et an moniales cogi possint ad repulsionis causam exprimentam:

et quidsi absque justa causa novitiam rejiciant. Vide *verb.* Moniales, *n.* 104 ad 109.

Abbatissa ante quot dies teneatur episcopum certiorare de aliqua emittenda professione, *n.* 110 et 111.

Cætera de professione monialium, Vide *verb.* Professio regularis.

Quid de secunda, tertia, et quarta sorore in eodem monasterio, ac de moniali supranumeraria, *n.* 112 ad 119.

Cogentes quocumque modo virgines, vel alias mulieres ingredi monasterium, vel impediendes ne ingrediantur, quas censuras incurrant, *n.* 120 ad 125.

Alia. Vide *art. seq.* et *verb.* Novitius, Novitia, Professio.

MONIALES QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EARUM NUMERUM, DOTE, PECULIUM, ET LIVELLUM.

Monialium numerus quomodo, et a quo præfigendus in monasteriis tam exemptis, quam non exemptis, et qualis numerus esse debeat. Vide *verb.* Moniales, *art.* 2, *n.* 1 ad 7.

De numero monialium ex dispositione *cap.* Periculoso, § *Sane De stat. regul.* in 6, et num capituli sit derogatum, ut sentit auctor, *n.* 5. Vide *n.* 100 ad 104.

In præfixione numeri quomodo distingui debeant moniales, et numerus conversarum quomodo calculandus, *num.* 8 et 9.

Quales redditus requirantur, et inter ipsos an sint computanda lucra monialium, et quid ubi exitus major est introitu, *n.* 10, 11 et 12.

Adest prohibitio vestiendi ubi non est numerus præfixus, et de cujus licentia numerus augeri possit, *n.* 15 et 14.

Monialis supranumeraria de cujus licentia admitti possit, et an semper remaneat talis, *n.* 15 et 16.

Loca monialium intra numerum decedentium an concedi, vel promitti possint, *n.* 17.

Moniales an admitti possint absque dote, *n.* 18, 105 et 106.

Dotales elemosynæ quomodo, et quibus solvi debeant, et quid de dotis deposito, et depositario, *n.* 19 ad 24.

Professio an differri possit, si monasterium adhuc dotem non receperit, *n.* 25.

Regulares an possint aliquid circa dotem dispo- nere, *n.* 26.

Quantitas dotis pro monialibus, sive numerariis, sive supranumerariis assignatur. Et quomodo expendenda vel investienda, et pœnæ statutæ contra eam consumentes, *n.* 27 ad 44.

Confirmatur sententia auctoris, *n.* 32, 407 et 108.

In dotibus recipiendis an fieri possit differentia inter terrerios et advenas, etc., *n.* 45.

Tertia soror an solvere debeat dotem triplicatam, *n.* 46 ad 49.

Quid circa dotem de moniali translata ad aliud monasterium, *n.* 50 et 51.

An possit monialis admitti cum dote majori, quam quæ taxata est, hac tamen lege, ut ad omnia consueta monasterii officia haud teneatur, *n.* 100 ad 111.

Moniales an possint aliquid ultra dotem etiam per pactum recipere vel pro sacristia, vel pro se ipsis absque incurso simoniæ, et ad rem affertur edictum Clementis XI, et ad quid circa ipsum et novissimam dispositionem Benedicti XIV, teneantur episcopi ac superiores regulares, *n.* 52 ad 62.

Ad propositum affertur dispositio Clementis XIII, *num.* 112.

Episcopus et superior regularis an possint munera accipere occasione vestitionis, professionis monialium, vel electionis abbatissæ, et hujusmodi, *n.* 63 ad 64.

Monialis in particulari an possit habere pecu-

lium, et quomodo ad rem procedendum, ubi non adest vita communis, *n.* 65 ad 69.

Quomodo partitæ capsæ communis debeant inscribi, *n.* 70.

Ut moniales licite possint retinere, et expendere livella ubi non adest vita communis, concurrere debent quinque conditiones, quæ assignantur, *num.* 71.

Moniales ac regulares quid disponere possint, vel non, de livellis, eorumque fructibus, *n.* 72 ad 79.

Reprehenditur auctor, *n.* 75 et seqq., 108.

De livellis item quæritur, an possint ea assignari vel relinqui ea conditione, ut nihil requiratur monasterio, *n.* 109.

Sub quibus conditionibus sacra congregatio so- leat concedere monialibus et regularibus facultatem habendi livella, seu vitalitia, *n.* 80, 81 et 82.

Moniales ac regulares an possint in particulari habere legata, *n.* 83 ad 88.

Livella monialium administrari non possunt a seipsis, *n.* 89.

Monialis ac regularis transiens ad aliud monaste- rium defert secum livellum, *n.* 90.

Moniales an, et quomodo pecuniam ex suo livello, et aliunde quæsitam possint ludo exponere. Vide *verb.* Ludus, *n.* 9 ad 12.

Alia de livellis, et annuis redditibus, *n.* 92.

An livella cessent acceptata in monasterio vita communis, 110.

An livella gaudeant privilegio dotis, *n.* 111.

Episcopus, et quilibet alius prælatus, et officialis seu deputatus nihil accipere possunt pro ingressu et professione monialium, pro approbatione depositi dotis, pro licentia, et hujusmodi, *n.* 93, 94.

MONIALES QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT CLAUSURAM.

Clausura a quo indicta fuerit sub præcepto et quæ moniales ad ipsam teneantur. Vide *verb.* Mo- niales, *art.* 3, *n.* 1 ad 6.

Moniales egredientes a clausura, et episcopi li- centiam eis concedentes, et alie personæ ipsas comi- tantes, etc., quas censuras incurrant, *num.* 7, 8 et 9.

Monialis violat clausuram pluribus modis, qui assignantur, *num.* 10 ad 18.

Ab excommunicatione violatæ clausuræ quis pos- sit absolvere, vel non, quod pariter de regularibus est intelligendum, *n.* 19 ad 25.

Assignantur, et explicantur plures casus, in quibus moniales licite possunt egredi et monasterio absque incurso pœnarum, *n.* 26, 27 et 28.

Aliquo ex dictis casibus occurrente, an, et cujus licentia requiratur, ut licite moniales exire possint, *n.* 29 ad 32.

Abbatissa an cum licentia solius episcopi, vel superioris regularis, si sit ei subjecta, possit exire de monasterio ad præstandum principi sæculari domino feudi fidelitatis juramentum, quando id fieri nequeat per procuratorem, *n.* 33.

Moniales an, et de cujus licentia se transferre possint de uno in aliud monasterium, occasione illud gubernandi, fundandi, etc., *n.* 34 et 35.

Quid de monialibus cum debita licentia egressis, et negligentibus ad earum monasterium iterum se recipere, *n.* 36 et 37.

Quid si monialis egressa ad curandum infirmi- tatem intra domum privatam, huc illicque vagetur extra ipsam, vel si egressa ad fundandum monaste- rium aut quid simile, deviet ea occasione a recto itinere, *n.* 38 et 39.

An monialis legitime egressa transiens per locum ubi adest monasterium, possit ingredi, et ibi hospi- tio recipi, *n.* 40 et 41.

Ingressus in monasterio absque debita facultate prohibetur a pluribus summorum pontificum consti- tutionibus, quæ assignantur, et quas censuras in-